

Oblasťník VSO

november 2011

„V prírode vidíte, že Boh stvoril svet krásny a úžasný, aby ste sa z neho mohli tešiť.“

R. Baden-Powell

Slovko na úvod

Pozdravujem priatelia! Tak máme tu také malé jubileum a to 10. číslo nášho oblasťného časopisu v elektronickej podobe. Teda na úvod ďakovačka všetkým, ktorí sa podieľali na tvorbe tohto čísla alebo ktoréhokoľvek predošlého.

Máme za sebou zaujímavý čas, v ktorom naša oblasť hostila skautov a skautky z celého Slovenska na XV. sneme SLSK. Ja som nebol na sneme, ktorý sa konal pred ôsmimi rokmi taktiež v Prešove, no dozvedel som sa, že to bolo vtedy rovnako „dynamické slovné mecheče“ ako na tomto sneme. Aj keď asi málokto odchádzal so snemu spokojný, dúfajme a prajme

si, aby toto stretnutie prinieslo v budúcnosti svoje dobré ovocie...

No a čo je pre vás nachystané v tomto čísle? Máme tu reporty hneď zo štyroch akcií, taktiež budeme spomínať na významnú osobnosť našej oblasti, čaká nás pravidelné vtipné okienko s Rudolfom, ako aj zaujímavý rozhovor s novozvoleným predsedom DR SLSK a mnoho iného...

Za seba vám chcem zapriať veľa síl, vytrvalosti i odhodlania do skautského života, aby sa vám darili akcie na jednotku a aby ste z nich nezabudli písať články ☺, aby vás vaša činnosť v skautingu obohacovala a bola príležitosťou k rastu...

3m ce še

Yan

Oblasťná rada VSO ďakuje všetkým, ktorí sa akoukoľvek službou zapojili k úspešnej príprave a realizácii XV. snemu SLSK, ktorý sa konal v Prešove 21.-23.11.2011

OBSAH

Indulona 2-3

Odklínanie hrádov 3

Nový život 4

Baobab stretko 5

Spomienka 6

Kanné 7

Vtipy 7

Rozhovor 8

Literature 9

Hyde park 10

INDULONA IV. INtelektuálne, DUchovné a LOGické NApredovanie

Pravda nie je relatívna, prirodzený zákon je vpísaný do svedomia, Hitler nebol líder, autorite sa dá naučiť... Októbrová víkendová akcia Indulona IV. nám osvetlila mnoho problémov, s ktorými sa borí súčasný mladý človek. Vyjadriť k téme sa mohol každý a účastníci toto právo aj patrične využívali, takže výsledkom boli naozaj plodné diskusie. Veľká vďaka za to patrí najmä nášmu hosťovi Martinovi Luteránovi, rektorovi Kolégia Antona Neuwirtha, ktorý má morálnu filozofiu v malíčku a vynikajúco sa orientuje v právnych, etických a náboženských otázkach. On viedol väčšinu našich diskusií, dal im správny smer a šťavu.

Začíname od Sokrata?

No nie tak celkom, ale pravda je, že základom každej diskusie je zadefinovať si pojmy. Preto sme si na začiatok povedali niečo o tom, ako správne diskutovať, aký je základ a cieľ dobrého dialógu, či je právd viac a kto je ich nositeľom. Na piatok večer to bolo akurát dosť, veď aj Sokrates po istom čase začal svojím „podrypovaním“ liezť ľuďom na nervy. Pred oficiálnou večierkou sme sa rozprávali už len tak neformálne, kto mal s kým chuť a rovnakú vlnovú dĺžku.

Druhú diskusiu viedol Martin. Jej témou bolo svedomie, pričom každý mal mať vopred prečítaný text od súčasného pápeža J. Ratzingera. Hlavná otázka znela, či nedostatok vedomostí ospravedľňuje naše konanie. Kam vedie nesprávna výchova, zlé sociálne prostredie, prečo majú mnohí ľudia otupené svedomie, akú úlohu v ňom zohráva autorita a toľko ďalších vecí, že 6000 znakov, ktoré mám k dispozícii, by na to určite nestačilo. Potom sa diskusné krúžky vymenili, aby každý absolvoval všetko. Poobede bolo príjemné voľno na čerstvom sigorskom vzduchu. Niektorí si zahrli frisbee, iní si zašli na prechádzku do okolia.

Je toto pero? Je.

A potom to prišlo. Diskusná súťaž, na ktorej sme sa zabávali až do večere. V dueloch každý obhajoval zadaný názor k zadanej téme a ostatní hlasovaním určovali, koho vyradia z hry a kto postupuje ďalej. A tak si komunisti presadili používanie svojho symbolu, pretože je demokracia. Feministky sa nedostali na kandidátsku listinu, lebo – citujem – „ja poznám len jednu ženu v politike a jej vláda padla“.

Liberáli presadili rozvody štátnych manželstiev, vraj kto sa nechce rozvádzať, nech sa žení v kostole. A tiež si vybojovali povolenie na predaj pornografie, lebo zákaz by mohol znamenať aj zákaz predaja cigariet a alkoholu. A tak to šlo ďalej, každý horlivo diskutoval, argumentoval, presviedčal publikum o svojej „pravde“, až nakoniec to do dokonalosti priviedol víťazný pár (mimochodom moja sestra s manželom). Tí dvaja najprv presadili spomínané rozvody a teraz to zaklincovali svojím výrokom: „Je toto pero? Je. Je Boh? Nie je.“ Boh teda neexistuje, tí, ktorí tvrdili, že áno, tesne získali druhé miesto a tretí skončili agnostici.

Hitler a matka Tereza

Po večeri nasledoval ešte film *Amazing Grace*, ku ktorému sme sa dostali až v nedeľu po sv. liturgii. Témou poslednej diskusie s Martinom bolo líderstvo. Po krátkom sémantickom exkurze a rýchlom návrate k filmu sme sa dostali až k tomu, čo majú spoločné Hitler a matka Tereza, či boli obaja skutočnými lídrami, ako sa správnym lídrom môžeme stať my a akú úlohu tu zohráva sebayýchova a vedenie k cnostiam.

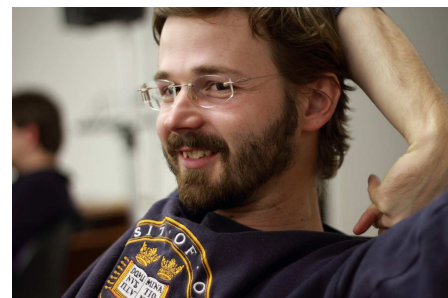
Pre veriacich aj hľadajúcich

„Kto chce napredovať intelektuálne, logicky a duchovne, Indulona je mu hodnotnou príležitosťou. Úžasní ľudia, kvalitní prednášajúci a vedúci diskusií, kopec inšpiratívnych zamyslení. Hlboký a zábavný víkend.“ Takto sa vyjadril jeden z našich účastníkov. A tých sme mali veru dosť. Z Košíc, Prešova, Popradu, katolíkov, evanjelikov, dokonca aj bez vyznania. Pretože Indulona je otvorená všetkým, ktorí chcú kriticky rozmýšľať. Nedalo mi to a inšpirovaná nedávnym snemom som sa niektorých spýtala, či si myslia, že je to vhodná akcia aj pre neveriacich. Odpoveď: „Pokiaľ im na desatore vadí iba to, že sme ho dostali od Boha, tak v tom nevidím problém. Ba naopak, uvítal by som ich. Rozšírili by pestrosť názorom v diskusiách.“

Autorita a svedomie

Ráno sme sa rozdelili na dve skupiny. Potom paralelne prebiehali dve diskusie. Jedna o autorite, ktorú uvádzal katolícky kňaz o. Henrich Grejták. Rozprávali sme sa o tom, do akej miery súvisí autorita s vojenskou silou, prečo sú rodičia pre deti prirodzenou autoritou, prečo prezident je aj nie je autoritou.

Indulona IV. je za nami. Účastníci odišli domov bohatší o vedomosti, intelektuálne a duchovné zážitky, dokonca aj o kvalitnú knižku *Život v plnosti*. Kto tam s nami nebol a aj ten, kto bol, môže prísť na ďalšiu Indulonú, ktorú v hlavie organizujeme už teraz.

A prečo sa oplatí prísť? „Ak budú aj ostatné Indulony také dobré ako táto, tak asi preto, že si tam môžu ľudia ujasniť dosť podstatné otázky o našom bytí.“

Ďakujem všetkým hosťom, organizátorom a účastníkom za kvalitnú akciu. **Podujatie Indulona IV. prebehlo s finančnou podporou nemeckej katolíckej organizácie Renovabis.**

text: Jana Vinterová – Juháska

foto: Ondrej Šofráňko

PROJEKT

Znovuzrodenie

Nový hrad (Hanigovský) je hrad na úpätí Čergova. Tento hrad je zaujímavý svojou polohou, pretože je ukrytý v lese a to je hlavne pre nás Skautov veľmi atraktívne. Náš zbor tento hrad používa už dlhé roky ako miesto pre rôzne obrady ako napríklad sľub či iné duchovné aktivity. Toto miesto má pre mnohých z nás veľkú duchovnú hodnotu a preto sme sa rozhodli zapojiť do projektu „**Odklínanie slovenských hradov**“ spolu s občianskym združením Novum Castrum.

Samozrejme ako to býva na začiatku najprv boli krásne vyhliadky do budúcnosti, no realita bola iná. Ako prvé na rade bolo vyčistiť hradný kopec od krovín ktoré ustavične napomáhajú zvetrávaniu skalného masívu pod hradom.

Na hrade sa od roku 2010 konalo neskutočné množstvo brigád pri ktorých sa kosilo alebo sa vynášali kamene z podhradia až pod poškodené hradné múry a keďže pri ceste z podhradia do paláca treba prekonať prevýšenie asi 15m tak nebolo to nič jednoduché, no skautské napredovanie je hlavne o prekonávaní. Cez letné prázdniny sme spolu so združením zorganizovali dva workcampy.

Prvý archeologický, na ktorom boli aj zahraniční dobrovoľníci, ktorí sa k nám dostali prostredníctvom medzinárodného dobrovoľníckeho hnutia INEX. Na tomto tábore sa kopali hlavne archeologické sondy, no zároveň sa po dlhom čakaní založil prvý kameň do severného múru. Ale bohužiaľ tento workcamp musel skončiť predčasne kvôli zlému počasiu.

Druhý, murársky bol (čo už z názvu vyplýva) hlavne o murovaní. Keďže geodetické merania ukázali zlú statiku severného múru tak sa najprv muroval ten.

Bolo potrebné voziť plné fúriky piesku a cementu, hasiť vápno, nosiť vodu a nakoniec ešte aj miešať maltu ručne vo fúrike od rána do večera.

Našťastie nám prišli na pomoc aj skautky zo 112. zboru Prameň Prešov-Sekčov, no práce bolo ešte stále veľmi veľa. Ale výsledok stál zato. Po dlhom ťažkom úsilí sa nám podarilo podprieť severný múr a začali sme murovať východnú kavernu, no tú nám už pracovné alebo školské povinnosti nedovolili dokončiť.

Rado Sroka

65. zbor Brabeňáki Sabinov

MYŠLIENKA

„V prírode vidíte, že Boh stvoril svet krásny a úžasný, aby ste sa z neho mohli tešiť. Budte spokojní s tým, čo máte, a využite to. Pozerajte sa na veci z tej lepšej stránky, a nie z tej horšej. Človek je skutočne šťastný, až keď rozdáva šťastie aj iným. Pokúste sa zanechať svet o niečo lepší, než ste ho našli a keď príde váš čas, môžete umrieť šťastní a s vedomím, že ste svoj život nepremrhali, ale využili. „Byť pripravený“ je spôsob ako žiť a umrieť šťastný...“

z B.P.ho posledného odkazu

Nový život – duchovná obnova

V rámci rozvíjania duchovného programu v zbere mávame 2x do roka duchovnú obnovu. Jednu na jeseň a jednu na jar. Doteraz sme to riešili vo vlastnej réžii, dohodli sme sa na téme, ktorú by sme chceli hlbšie spoznať a pozvali si kňaza príp. iných hostí, ktorí boli zdatní v danej oblasti.

Tentoraz sme sa ale rozhodli inak! Vďaka podpore **DR SLSK** a nadácie **RENOVABIS** sme zvolili duchovnú obnovu formou kurzu, ktoré ponúka Grekokatolícka evanjelizačná škola sv. Mikuláša v Prešove. V ich ponuke je viacero zaujímavých biblických kurzov. Po vzájomnej dohode nám bol ponúknutý **kurz Nový život**, ktorý nalákal hojnú účasť roverov z nášho zboru - (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov).

Obsah a štruktúra kurzu podlieha prísnemu know-how EVSkoly, takže nebudem prezrádzať podrobnosti. Čo však chcem prezradiť je sumár dojmov a zážitkov našich roverov. Ak niekedy budete zvažovať túto formu duchovného rastu môžem vám to pomôcť v rozhodovaní...

Chcem sa ešte raz úprimne poďakovať ľuďom, bez ktorých by sa táto akcia neuskutočnila a to Xavierovi, Tvrdasovi, tímu EVSkoly a správcom centra pre rodiny na Sigorde a všetkým ostatným, ktorí akoukoľvek formou pomohli...

Spätná väzba účastníkov kurzu:

Duchovná obnova mi priniesla do duše pokoj, ktorý som už dávno potrebovala. Hoci som na nej nebola po celý čas, a nejaké prednášky mi ušli, bol to super víkend, veľmi povzbudzujúci a utešujúci

Delissa

Môj najsilnejší moment bola modlitba príhovoru, bola som naozaj prekvapená čo sa tam všetko dialo. A vtedy som asi prvýkrát pocítila že Boh naozaj žije a že nás všetkých miluje. Naozaj skvelá akcia!

Simka

Obnova mi poskytla momenty z ktorých som načerpal a zároveň momenty, ktoré mi prišli veľmi zvláštne, s ktorými som nesúhlasil a ktoré mi s odstupom času prišli až trochu fanatické. Neľutujem že som na nej bol, to určite nie. Bol to zaujímavý čas. No asi som vo svojej viere niekde inde.

Špeter

Duchovná obnova pre mňa bola veľkým požehnaním, aj keď som od nej nič neočakávala. Postupne Boh začal lámať ľady v mojom srdci. Najsilnejší moment pre mňa bola modlitba za vyliatie Ducha Svätého. Bol to čas kedy Boh skutočne prišiel a naozaj prelomil tie ľady a to čo mi bránilo cítiť jeho lásku. Boh ma uzdravil zo zranení a pomohol mi odpustiť ľuďom, na ktorých som mala ťažké srdce. Celý čas bol veľmi naplnený a naozaj to bol čas, kedy som sa mohla viac zamýšľať nad svojim životom a nad tým, čo by potrebovalo razantnú zmenu a zároveň čas kedy som mohla zdieľať spoločenstvo s úžasnými ľuďmi. Z duchovnej obnovy som si odniesla pokoj a rozhodnutie, že chcem aby bol Boh Kráľom môjho života.

Ajsik

Pre mňa to bola veľmi výnimočná akcia, možno hlavne preto, lebo som ešte nikdy také nezažil. Objavil som nový duchovný rozmer, čo ma celkom dosť zmenilo. Páčilo sa mi viacero programových aktivít. Každopádne to bol najsilnejší duchovný zážitok, aký som kedy zažil...

Kevin

Duchovná obnova bola pre mňa novou a zaujímavou skúsenosťou. Z mnohých aktivít, ktoré sprevádzali stretnutie s Bohom, som si odniesol niečo do života.

Najväčšiu stopu vo mne zanechala modlitba príhovoru, kedy som pocítil moc Ducha svätého.

Pali

Pre mňa bola obnova časom, kedy som si opäť mohol uvedomiť veľkosť a dôvtip nášho Stvoriteľa. Keď skrze rôzne formy, všelijakých ľudí a situácie si Boh našiel cestu, aby mi povedal to čo som potreboval počuť a dodal mi odvahu a silu do nových rozhodnutí.

Bubu

Najsilnejší zážitok z kurzu/duchovnej obnovy bola modlitba príhovoru kde som zažil niečo neopakovateľné. Padnutie v Duchu Svätom, o tom som nikdy v živote nepočul a keď som videl prvého človeka čo padol tak tie myšlienky vám radšej ani nepoviem. Prišiel som tam a zaliali ma slzy, oslabli mi nohy, myšlienky boli preč a mohol som sa sústrediť na rozhovor s Bohom. Niečo neuveriteľné. Tento okamih mi jednoznačne zmenil život hoci nemôžem povedať, že ma premenil na super kresťana, ale aspoň mi ukázal akou cestou mám ísť, aká cesta je tá správna.

Sigi

Všetkým zúčastneným i ostatným sympatizantom prajem vernosť v rozhodnutí, ktoré urobili a nadšenie, ktoré načerpali nech im pomáha preniesť sa cez ťažké a smutné chvíle, ktoré budú skúšať pevnosť ich rozhodnutia...

Yan

foto: Hrkálka

Stretnutie priateľov spod stromu

Strom rastie do výšky len vtedy, ak má pevné a hlboké korene.

Lesom sa šírila hudba a svetielko chaty Betlehém oznamovalo, že sme tam, kde máme byť. Na stretnutí 11 ročníkov vodcovskej lesnej školy Baobab neďaleko od Trenčína. Celý víkend sa niesol v duchu baobabácke hesla : Spánok je prežitok. Začali sme v neskorých nočných hodinách spoznávaním prítomných. Precestovali sme vizuálne všetkými ročníkmi, pobavili sa na nezabudnuteľnom a zhliadli unikátne videá. Smiechu nebolo málo a to nám Fučko ešte poodhalila fotky a videá z inštruktorského zákulisia.

Aký strom, také ovocie

4 -5 hodín spánku a frčalo sa ďalej. Prvý blok programu sa skladal z prednášok o nových trendoch a typoch aktivít, empowerment, ústredí a čo nám ponúka, proaktivite, možnostiach cestovania a projektoch. Každý si vybral podľa svojej chuti. Popri obede putovala rukami Bao kronika, pár rokov stratená.

Druhý blok nás vytiahol na chladné jesenné slnko. Až kým nezapadlo hrali sme sa s nožnicami, lepidlami, prútom a tvorili čo sa dalo. A keď sa nedalo, tak sa aspoň bublifunkovalo :) Večer to už len gradovalo, cestovanie Madagaskarom a záchrana baobabu pred plameňmi. Finále hasenia požiaru len pomocou papierovej konštrukcie a vody. Sviečičky za všetkých ľudí, ktorých sa cez nás dotkol Baobab. V tme sa z nich rozžiariť celý strom.

Dražba unikátov ako vlastnoručne upletené rukavice od Julianky, Tammyho kuchárske recepty, bao mikina a 5 ročný baobab, zatiaľ v kvetináči. Všetko sa vydražilo najmä vďaka Hulovmu neutíchajúcemu prihadzovaniu. Zabezpečili sme tak Azizovi, adoptívnemu synovi Baobabu v Afganistane, ďalšie šťastné chvíle v škole.

Noc nadránom končila Osobnosťami, rozhovormi a fotkami z Indie, Tibetu, Číny Rickyho - cestovateľa.

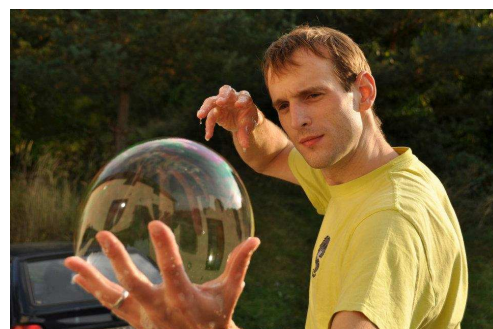
Aj stromy vedia chodiť

Nedeľné ráno zastihlo devy na metlách a chlapcov so zmetákmi. Pozbierali sme si svoje veci, posledné foto a víkend priateľov spod stromu sa skončil.

Z množstva ľudí, ktorí prešli Baobabom sa nás tu nezišlo veľa. Ale tí, čo prišli, neboli sklamaní. Opäť nás kreatívne pohostil svojimi plodmi – nápadmi, motiváciou, oživenými spomienkami. Lebo Baobab je strom, v ktorého tieni si každý nájde svoje.

VĎAKA všetkým inštruktorm, ktorí pomáhali vyrásť tomuto stromu. A tiež všetkým semenkam, ktoré z neho vyrástli. Prajem ešte veľa úrodných rokov.

Ihlička
foto: Barborka

Spomienka na brata Mihoviča

Žiaľ, až posledný septembrový deň sme sa dozvedeli o úmrtí brata Jána Mihoviča z Michaloviec. Zomrel 21. apríla 2011. Aspoň dodatočne mu venujeme malú spomienku.

Brat Ján Mihovič začal skautovať po druhej svetovej vojne. Po novembri 1989 bol jedným z tých, ktorí začali obnovovať skauting v Michalovciach. Bol zvolený za okresného vodcu. Spolu s J. Bočákom, MUDr. Merklom a ďalšími obnovili skauting nielen v Michalovciach, ale aj v širšom okolí. V Strážskom, kde spolupracoval s manželmi Zabloudilovcami, Veľkých Kapušanoch a v ďalších obciach stredného Zemplína. Úzko spolupracoval aj s oddielmi v Slovejskej Kajni a Vranove.

Okrem toho, že zastával funkciu okresného vodcu, bol neskôr aj vodcom 31. zboru Michalovce. Pod jeho vedením skauting na strednom Zemplíne v 90-tych rokoch zažil nebyvalý rozmach. Bolo to obdobie aktívnej činnosti. Okrem klasickej skautskej činnosti často organizovali poznávacie zájazdy po Slovensku, aj Čechách. Neskôr sa zúčastňovali aj medzinárodných podujatí, či to bol už náš EUROCOR, alebo SAN v Poľsku.

Určitý čas okresná skautská rada pod jeho vedením dokonca prevádzkovala pre deti mesta dopravné ihrisko. Brigádnicky sa zapojili aj do prác na skautskom dome v Banskej Štiavnici.

Zúčastňoval sa skautských porád na celoslovenskej, aj regionálnej úrovni. Brat Janko bol jedným z michalovských činovníkov, ktorý sa aktívne zapojil aj do príprav založenia Východoslovenskej oblasti. Za svoju službu skautingu bol odmenený striebornou medailou za vernosť.

Pribúdali mu roky, nastali komplikácie so zdravotným stavom, životnej energie ubúdalo. Z týchto príčin v minulom desaťročí odišiel do „skautského“ dôchodku a skauting v meste, i okrese začal zanikať. Samozrejme, príčin prečo sa stalo nebol iba jeho odchod z aktívnej scény.

Jedna z príčin bola, že nedokázali starí činovníci vychovať svojich mladých nástupcov, druhou roztrieštenie činovníckej základne, keď z jedného vytvorili dva okresy Michalovce a Sobrance. Treťou nie veľmi dobré vzťahy medzi starými zbormi a novovytváranými zbormi prof. Hlaváča, čím sa

dosiahlo že v súčasnosti na strednom Zemplíne dnes skauting neexistuje.

Súčasný stav skautingu v Michalovciach nijako neznižuje kus poctivej práce, ktorú pre michalovský a zemplínsky skauting vykonal. Skautingu venoval mnoho zo svojho života, životného elánu, času a energie. Máme mu byť za čo vďační a dúfam, že v budúcnosti bude vzorom pre tých, ktorí sa rozhodnú bohatú skautskú tradíciu v Michalovciach obnoviť. Česť jeho pamiatke.

Osobne ma veľmi mrzí, že sme brata Janka nestihli navštíviť ešte za jeho života. Žiaľ, v dnešnej hektickej dobe je voľného času veľmi málo. Na oblasti riešime problémy týkajúce sa bytia našej organizácie, nezostáva čas venovať sa bývalým zaslúžilým činovníkom. Zpočiatku som myslel, že starostlivosť našich seniorov prevezme kruh starších skautov a skautiek. Ten ale úplne zlyhal a namiesto toho rieši otázky ktorým vôbec nerozumie. Tento článok nech je spomienkou nielen na Janka Mihovača, ale aj napríklad na Jožka Bočáka, Štefana Košického a ďalších, ktorí pre skauting žili a odišli z nášho sveta skautmi úplne zabudnutí.

Mufi

GRATULUJEME

Oblastník

sa teší a gratuluje Xavierovi a Zváračke k ich dcérke Ester – najmladšiemu skautskému členovi našej oblasti!

Prajeme veľa zdravia, šťastia, radosti a Božích milostí, nech malička vyrastie na budúcu (miesto) náčelníčku SLSK!

Rekonštrukcia chaty Kanné pokračuje

RENOVABIS na rekonštrukciu uvoľnil ďalších 9. 000 €.

Ako sme už boli z ústredia SLSK informovaný, kontrola prvej fázy projektových správ a vyúčtovania, ktoré sme v rámci Východoslovenskej skautskej oblasti zaslali prebehla výborne a dňa 4. júla 2011 nám nemecká nadácia **RENOVABIS** ďalších 9. 000 € na projekt s číslom: SK 018549 a s názvom: „Rekonštrukcia skautského duchovného a vzdelávacieho strediska KANNÉ (chata)“.

S touto sumou je celková dotácia na tento projekt kompletne vyplatená. Získaný grant z RENOVABIS v sume 18 000 € bude možné komplexne uzavrieť ešte v tomto roku. Druhá polovica grantu pôjde na vybudovanie obytnej časti podkrovia a zároveň na kompletnú rekonštrukciu podkrovia a jeho obývatel'nosti.

Dnes sa pri rekonštrukcii podkrovia postupne realizujú práce na chate Kanné, ktoré

spočívajú vo výmene starej podlahy a odstránení vrstvy hliny slúžiacej pôvodne ako izolácia a spolu s už prehnitými doskami pod ňou.

Čistí sa priestor medzi stropnými trámami, uloží sa pletivo a urobia sa prieduchy na vykurovanie. Tak sa doplní medzi trámy izolácia. Ďalej sa postupne inštalujú strešné okná, položia sa nové dosky a spravia bočné steny.

Vybudujú sa priečky a rozdelí sa vrchná časť na tri samostatné izby. V nich sa nainštaluje električka a teplovzdušné rozvody. Taktiež sa musí izolovať celé podkrovia a steny podkrovia sa obijú sadrokartónom. Položí sa aj nová plávajúca podlaha a dokončia sa schody do podkrovia s kompletným kúrením.

Xavier & Tammy

foto: vso.skauting.sk

VTIPY

Rudolfovo veselé okienko

Príde chlapec za dievčaťom a pýta sa jej: "Budeš so mnou chodiť?"

Ona: "Máš dva Mercedesy?"

On: "Nie."

Ona: "Máš trojposchodový dom?"

On: "Nie."

Ona: "Tak potom nie." a odíde.

Ide chlapec za otcom a všetko mu smutný rozpovie.

Otec na to: "Nooo, môžeš síce predať to Ferrari a Maserati a kúpiť namiesto nich dva Mercedesy, ale dve poschodia kôli nej búrať nebudem."

Ja to mám so ženou také ťažké. Dá mi otázku, sama si na ňu odpovie a potom mi mesiac vysvetľuje, prečo to tak nemalo byť.

Muž pracujúci v pohrebnej službe sa vráti neskoro večer domov úplne zničený a unavený. Kde si preboha toľko bol?, pýta sa žena. Ved' si vravel, že prídeš najneskôr o tretej. Ale, ani sa nepýtaj. Pochovávali sme jedného známeho operného speváka a ten mal taký aplauz, že sme ho museli trikrát vyhrabávať.

Manželka sa pýta manžela. Pôjdeš z práce rovno domov alebo sa ešte zastavíš na pivo? Manžel: Pôjdem rovno na pivo.

Pán v reštaurácii nesmel na vrchného:

- Pan vrchný, eehmm..., vy ste na mňa zabudli?

- Nie, nezabudol. Ja som sa na vás vykašlal.

Oznam prilepený na dverách WC: Po veľkej potrebe, použite kefu. Pod oznamom dopísané rukou: Kefu som použil, toaletný papier je lepší.

Bráni sa žiak pri tabuli:

- Ved' som ten trojuholník ABCD narysoval správne!

Na Slovensku hovorí inteligent hlupákovi:

- Tebe je hej, ty sa presadiš, ale čo so mnou?

„Na telo“ s novým predsedom DR SLSK

Prinášam Vám rozhovor s novým predsedom duchovnej rady SLSK – Danielom Slivkom v skautskom svete známom pod prezývkou Xavier. Bez zbytočného úvodu poďme rovno na vec...

O: Aké su Tvoje postrehy z XV. snemu SLSK, ktorý sa konal v Prešove 22.-23.10.2011?

X: Snem bol výborne zorganizovaný, máme staronové Náčelníctvo, máme aj jednu personu z východu. Čo sa týka diskusií na sneme, tak v tejto oblasti som veľmi sklamaný z obrovskej netolerancie a arogancie medzi veriacimi a neveriacimi skautmi, absolútnej neslušnosti v mnohých diskutujúcich so žuvačkou v ústach, nejednotnosti v základných pilieroch a tradíciách skautingu, poza-chrptové argumentácie a vyjadrovania nespokojnosti s ľuďmi.

Potvrdil sa mi základný fakt, že absolútne nevieme byť k iným tolerantní, a ak sa nám niečo na niekom nepáči, tak namiesto toho, aby sme konštruktívne diskutovali, dotýčného brata v názore opravili alebo usmernili, sťažujeme sa na neho u úplne iného skauta. Občas mi to pripadalo ako stretnutie dvoch baranoch (veriacich a ateistov), ktorí sa bijú rohmi... Chýbal mi taký inteligentný náhľad nad vecou, prípadne povznesenie sa a byť nad vecou.

O: Ako ty vnímaš duchovno a tento rozmer v živote skauta?

X: V cieli v stanovách SLSK je zadefinované: *...ktorí chcú žiť a konať v súlade s cieľom, princípmi a metódou stanovenou zakladateľom hnutia Robertom Baden-Powellom.* Toto je pre mňa určujúce. Poďme spolu hľadať ako BP rozvíjal tento duchovný rozmer, ktorý sa následne do praxe premietal rôzne – napr. príkaz dobrého skutku. V prvom rade by sa mal všade a pre všetkých vyučovať BP a taktiež jeho vnímanie duchovného rozmeru. Ten v jeho živote vrcholí v znaku bodky v kruhu ako je to na jeho hrobe v Nieri v Keni. No na druhej strane dávajme pozor, aby sme z hnutia, ktoré má jasné piliere nevytvárali nejaký voľnočasový pedagogický odbor.

Každý by mal poznať svoje náboženstvo a v ňom rozvíjať duchovný rozmer, tak ako mu jeho náboženstvo určuje, pretože každé náboženstvo má duchovné „levely“, no nie je dobré si z náboženstva urobiť samoobsluhu – teda vybrať si len to, čo nám vyhovuje. Fenomén, ktorý nazývame „hľadajúci skaut“, je ten, ktorý by mal začať rozvíjať povinnosť voči sebe a voči blížnym, a to je základným kritériom pre všetkých. Aj pri ďalšej úrovni – vzťah k Bohu, by sa malo v prvom rade postupovať slobodne.

Ateisti – je to nová kategória, ktorá v BPho skautskej formácii nie je známa, pretože BP došiel do kategórie známej ako „hľadajúci skaut“. Myslím si, že nie je celkom na mieste týchto bratov a sestry vytlačiť z organizácie. Som za hľadanie riešení nakoľko v celosvetovom meradle som sa stretol aj s moslimským a hinduistickým skautingom. Z ich strany v prvom rade očakávam akceptovanie a toleranciu BP-ho náboženského rozmeru, ktorý je kresťanský. Obdobne to má byť aj opačne. Pri neveriacich je potrebné začať rozvíjať povinnosť voči sebe a voči blížnym, ktoré je základným kritériom pre všetkých. Nakoľko naše vzťahy vyzerajú tak ako sú – je jasné, že 60 % z nás túto úroveň ani neprekročilo a nie tobôž rozvíjať pre veriacich aj vzťah k Bohu. V Biblii, ktorú BP nosil so sebou sa píše *„Ako chceš milovať Boha, ktorého nevidíš, keď nedokážeš mať normálny vzťah s blížnym (bratom), ktorých vidíš.* Myslím, že je to jasné!

O: Ako si predstavuješ fungovanie duchovnej rady SLSK v nasledujúcom období? (aké budú priority, vízie, plány)

X: 1. pripraviť rozpočet na rok 2012 – pre západ, stred a východ 2. stretnúť sa s ľuďmi a diskutovať, zvlášť sa teším na BSO a aj neveriacich z BSO, nakoľko verím, že budú tolerantní a bez predsudkov, čo umožní obidvom stranám plodne a nezaujato diskutovať.

O: Ako si predstavuješ svoje pôsobenie v náčelníctve SLSK? Za ktoré veci sa plánuješ zasadzovať?

X: No predsa za duchovné ☺, určite, chcem reprezentovať región – regióny, pretože mám dôveru celého Slovenska, a to je veľká zodpovednosť. Myslím, že duchovná rada sa pod vedením Lukáša Poklembu veľmi dobre rozbehla a funguje.

Chcem ďalej pokračovať do šírky, ale aj do hĺbky, verný heslu LŠ SELŠ *„Zatiahni na hlbínu“* Rád by som odbúral predsudky a intoleranciu v hnutí. A niekedy stačí úplne to základné naučiť nie čítať a poznať skautsky sľub a zákon, ale prakticky žiť skautský sľub a zákon.

O: Na sneme odznali argumenty, že DR nerobí nič pre neveriacich skautov Aký názor máš ty a aké kroky prípadne plánuje DR v tejto oblasti ?

X: Je ťažké robiť duchovný rozvoj pre neveriacich, kým to nie je zadefinované, čo to pre nich je. Ale ako som už spomenul, základným pilierom skautingu je vzťah k sebe a k blížnym. Myslím si, že ani filozofia nepatrí do duchovnej oblasti, ale patrí k vzdelávaniu. Je tu však priestor pre etiku a morálku, čo by sme mohli aj rozvíjať. Ale aj tu sú veľmi ťažké otázky, ako napr.: či by sme v organizácii homosexuálom zverili vedenie oddielu víchat... V súčasnosti chcem však vypočuť nezaujatých, úprimných ľudí bez deformácie z predsudkov, čestných a priamych tak ako sa na skautov patrí z celého Slovenska, a tak sa pustiť so všetkými do spoločnej práce. Dostal som aj typ inšpirovať sa v nejakých publikáciách aj od Junáka.

O: Čo (Kto) je Tvojim zdrojom energie pre prácu v SLSK?

X: Viera, rodina, manželka, priatelia....

O: Aký odkaz máš pre skautov z VSO ako predsedu duchovnej rady?

X: Podieľajme sa spoločne na budovaní VSO, chaty Kanné, a rozvíjajme duchovné dedičstvo, hodnoty skautingu. Skauting nie je samoobsluha, že si z neho vyberáme len to, čo nám vyhovuje alebo vyhodíme to, s čím nesúhlasíme. Má jasné piliere dané vo vzťahu k sebe, k blížnym a k Bohu, tak ako ich stanovil náš zakladateľ Baden Powell.

ĎAKUJEM

Zhovárал sa **Yan**

Bratia Karamazovci

Jedným z posledných románov predstaviteľa ruského realizmu Fjodora Michajloviča Dostojevského je dielo *Bratia Karamazovci*.

Mnohí odborníci ho považujú za jeho vrcholnú prácu, v ktorej sa odráža a zlieva celá autorova tvorba. T.G.Masaryk obdivovateľ Dostojevského o tomto románe povedal, že „*Bratia Karamazovci je najväčšie dielo v celej svetovej literatúre, väčšie umelecké dielo nebolo nikdy stvorené.*“ Či už vyjadríme súhlas s týmto tvrdením alebo sa len ironicky usmejeme, jedno je isté: Táto kniha si zaslúži našu bližšiu pozornosť!

Príbeh s kriminálnym nádychom, ktorý sa nám na približne 750 tich stranách postupne odкрýva a rozvíja sa nevyznačuje prílišnou gradáciou. Tak ako v iných podobných románoch typu „román rieka“ nám autor okrem predstavenia hlavných hrdinov ponúka množstvo vedľajších hrdinov a príbehov, ktoré často kúsokujú hlavnú dejovú líniu.

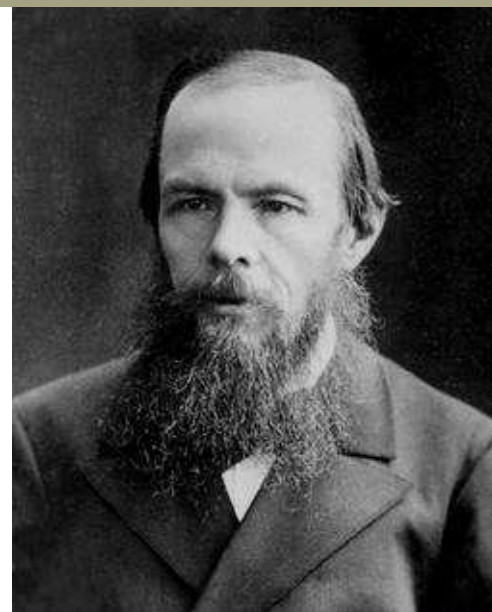
Povedal by som, žeby stačil stručný náčrt napohľad bezvýznamného úradníka Perchotina, či mladého školáka Krasotkina, no to by nebol Dostojevský, keby sa nepitval v ich minulosti a do detailov nevykreslil všetky elementy, ktoré ovplyvnili súčasné názory a správanie tejto postavy, keď sa ocitne na scéne deja. Práve tento psychologický rozbor postáv je silnou stránkou tejto knihy, ako sme si už na to zvykli aj pri iných autorových románoch.

Často tragický osud a pozadie postáv ako Smerďakov odhaľuje príčiny ich deformovaných názorov či neuváženeho konania vo vyhrotených konfrontáciách príbehu a tak sa spolu zlievajú tieto vedľajšie epizódy s hlavnou dejovou líniou. Mohli by sme to znázorniť na obrovskom puzzle, kedy máme predstavu ako vyzerá celkový obrázok, no jednotlivé diely len ťažko identifikujeme, do ktorej časti pasujú.

Samotní bratia Dmitrij, Ivan, Aljoša a Smerďakov sú tak rozdielni, že keby sme nemali informáciu, že majú spoločného otca, tak by sme si ich asi nikdy nespojili dokopy. Autor veľmi originálne vykreslil ich charaktery: Dmitrij – impulzívny a výbušný, Ivan – cynický intelektuál, Aljoša – pokorný a dobrosrdečný, ktorými sa prezentujú a ktorým sú verní do konca. Tento mix viac či menej núti čitateľa stotožniť sa s jedným z bratov a tak nakloniť svoje subjektívne sympatie jeho konaniu.

Iným znakom, ktorý by nemusel byť čitateľovi po vôli sú úvahy a filozofické debaty miestami vedené aj na 20 tich či 30 tich stranách. Tu je však potrebné dodať, že to nie sú nejaké úniky od podstaty, ale naopak idú až do holého jadra daného problému a produkujú množstvo rozporov a otázok, na ktoré sa snáď ani nedá ponúknuť adekvátna odpoveď. Ivanova rozprava Aljošovi o Veľkom inkvizítovi by napríklad mohla otriast' základmi človeka hľadajúcimi Boha. Na druhej strane je nám predstavený biedny a zbožný život otca Zosimy, ktorý reaguje na ateistické špekulácie a nevťeravo ponúka argumenty pre vieru v Neho. Či už tak alebo onak názorová rozpoltenosť autora v otázke náboženstva je bohato premietnutá v tomto rozprávaní.

Agrafenu Alexandrovnu a Katarinu Ivanovnu by sme mohli nazvať ako „osudové ženy“ Bratov Karamazovcov. Žiadostivá láska otca Fjodora Pavloviča k Agrafene, Míťová (pozn. Dmitrijova) sebazničujúca láska k Agrafene, povyšenecká láska Katariny Ivanovny k Míťovi či Aljošova úprimná a obetavá láska k bratom... Láska v svojej dokonalej či pokrývanej povahe je hybnou silou jednotlivých postáv a kým jedných vedie k vlastnej skaze, druhých vedie k vykúpeniu.

Hoci sa dozvieme pravdu, v tomto prípade platí, že pravda Míťu nevyslobodí. Veľké epilógové finále nie je majstrovským vrcholom tým, že ponúka odpovede na všetky sporné otázky. Je vrcholom lebo len tu odhalíme silu a moc odpustenia, prijatia, lásky, nádeje... A len tu zistíme, akou kvapkou v mori bol tento príbeh, ktorého pokračovania už ostáva vo výhradne vlastnej réžii čitateľa.

Ak teda váhate, či sa dohto čítania pustiť, môžem vám to len vrelo odporúčiť. Karamazovci ma presvedčili, že vykreslenie ich života a poslstva stalo za tú „stratu času“. Majster slova a pera Dostojevský potvrdil, že jeho vklad do svetovej literatúry nebol prínosom len pred 131 rokmi, ale je obohatením aj pre dnešné generácie.

Yan

„Hrozné je, že krása je nejen strašlivá, ale i tajemná. Ďábel tu zápasí s Bohem a bojištěm jsou lidská srdce.“

„Co rozum vidí jako hanbu, to je pro srdce vesměš krásna.“

„Ach děti, přátelé moji, nebojte se života! Život je tak krásny, když uděláte něco dobrého a správného!“

„Před hříchem a ďáblem není nikdo jistý nejen ve světě, ale ani v chráme, a proto není radno hříchu ještě povolovat.“

Nedá sa, niet času – objektívne príčiny

Skautský snem je najvyšším orgánom Slovenského skautingu. Na ňom delegáti z oddielov, zborov, oblastí a ostatných zložiek rozhodujú o našej spoločnej budúcnosti. Skauting v našom regióne existuje 97 rokov a iba druhýkrát v histórii sa tak významné podujatie uskutočnilo na pôde Východoslovenskej oblasti. Verili sme, že pre východoslovenské zbory bude čťou zúčastniť sa na jeho rokovaní. Veď sa koná u nás doma.

Na konaní snemu sa angažovala oblastná rada, naše zbory a oddiely. Preto sa na túto tému konali aj oblastné rady rozšírené o zástupcov zborov a samostatných oddielov. Na nich sa vyjasňovali aj niektoré návrhy k stanovám podanými oblastnou radou. V žiadnom prípade nešlo o nanútenie názorov oblasťou. Každý delegát si mohol vytvoriť svoj názor a tak aj hlasovať. Nakoniec, tak aj počas rokovania snemu bolo. Niektoré naše návrhy (napr. trojročné volebné obdobie, sedemčlenné náčelníctvo,...) prešli. Niektoré nie.

Iné vzhľadom na predchádzajúce rozhodnutia sa stali bezpredmetnými, neaktuálnymi. U tých bolo rozumné buď ich stiahnuť, alebo z dôvodu ich bezpredmetnosti za nich nehlasovať. Je to normálne a demokratické. Každý z delegátov východného Slovenska, či už hlasoval tak, alebo onak, podľa svojho svedomia dal, alebo aj nedal svoj hlas s vedomím, že posúva našu organizáciu v napredovaní. Aktívne a s plnou vážnosťou sa zapojil do formovania skautingu nielen na Slovensku, ale aj v našom regióne. Veď sme súčasťou jednej veľkej skautskej rodiny.

Keď sme na oblasť dostali delegátku, zistili sme že všetky zbory oblasti potvrdili svoju účasť. Verte, alebo neverte, ale potešilo nás to. Na sneme nás však čakala „studená sprcha“. Jeden náš zbor sa na snem vykašľal. Už počujem „objektívne dôvody“ prečo neprišli. Lenže, tie „objektívne dôvody“ počúvam už pár rokov. Napr. oblastné zhromaždenie v roku 2007, oblastné zhromaždenie 2010. Neprišli, niet ľudí....., nedalo sa, objektívne príčiny. Oblastné rady rozšírené o zástupcov zborov za posledné tri roky – neprišli, nedalo sa, koho poslať?

Letné tábory v roku 2010 a 2011 – neboli, malá dotácia, zase objektívne príčiny..... Keď členovia oblastnej rady vycestovali k uvedenému zboru, aby sa zišli so zborovou radou a vodcom zboru, nepodarilo sa. Nedostatok času, objektívne príčiny. Keď druhýkrát chceli telefonicky dohodnúť v sídle zboru stretnutie so zborovým vodcom nepodarilo sa. Nie je to potrebné, kto má mať na také zbytočnosti čas...

Kontakt zboru s oblasťou sa zúžil iba na maily vysvetľujúce: nedá sa, nie je čas, niet koho poslať... Zbor si drží členskú základňu niečo nad 50 členov, výraznejšie poklesy boli v rokoch 2008 a 2010. Ale aj registrácia z toho roku môže byť klamlivá. Vyše 43% z členskej základne zboru sú dospelí, iba necelých 57% deti a mládež. Fakt, pri takom percente dospelých v zbore vyslať dvoch delegátov na snem, hoci aj dvoch náhradníkov je naozaj problém..... proste, niet ľudí, nedá sa – objektívne príčiny.....

Jednou z objektívnych príčin zboru je nízka výška dotácie MŠ. Ale pri filozofii „nedá sa“ je veľmi malá pravdepodobnosť že v budúcnosti zbor získa financií viac. Jednak výška dotácií každoročne klesá, jednak pri málo osobodní nasleduje aj málo eur. Keby sa zúčastňovali rozšírených rád, vedeli by o tom a mohli na to reagovať hľadaním iných zdrojov, získali by tipy kde ich zháňať.

Ako je to s tým pohárom trpezlivosti, ktorý časom pretečie? Áno, objektívne príčiny naozaj existujú. Ale raz za čas, nie furt. Keď sa spätne pozriem do minulosti, prestávam dôvodu „nedá sa, objektívne príčiny“ veriť. Skúsme tieto objektívne príčiny pomenovať pravým menom: NEZODPOVEDNOSŤ a IGNORANCIA. A mám obavy, že tieto atribúty rozvoju skautingu v danom meste nepomôžu, skôr poškodia.

Ešte raz sa vrátim k financiám. Svoju účasť na snem potvrdili. A Slovenský skauting do „luftu“ vyhodil za nich aj peniaze. Napríklad za stravu a ubytovanie. Určite za nich by sa našli aj náhradníci aby investované peniaze neprepadli. Napríklad vodcovia našich dvoch samostatných oddielov, ktorých na sneme zastupuje iba vodca oblasti. Nedalo sa, tentoraz z objektívnych príčin.

Nemali sme splnomocnenie vodcu zboru. Keby ho poslal mailom v piatok, mohla by oblasť včas reagovať. Pravdou je, že na urgenciu oblastného vodcu mail so splnomocnením došiel až na rokovanie v nedeľu. Keby som bol na mieste náčelníctva, či ústredia, tieto premrhané náklady by som zosobil štatutárovi zboru a dal mu ich zaplatiť z jeho vlastného vrečka, to by potom bolo krikú.

Naozaj nejde o dva stratené hlasy za oblasť a ani za vyhodené peniaze. Nejde o to, ako by hlasovali. Za, proti a zdržal sa hlasovania je legitívne a každý z nás ho rešpektuje. Tu ide o to, že ak sa dobrovoľne stanem členom a navyše funkcionárom hocijakej organizácie mám svoje práva, ale aj povinnosti. V skautingu dupľované. Čo je to za činovníka (činovníkov), ktorý POVINNOSŤ vyplývajúcu zo stanov a organizačného poriadku ignoruje?

O akom zbore to vlastne píšem? Je to 120. zbor P. Bileca Humenné. Serióznejšie by bolo o tom nepísať, ale povedať to vodcovi zboru a členom zborovej rady priamo do očí. Lenže, kedy bude mať oblastná rada šancu sa oficiálne s nimi stretnúť? Keď stále v mailoch čítame: „Nedá sa, niet času, niet ľudí“, proste objektívne príčiny...”

Dobrovoľnícky film o skautoch

Nevraživosť medzi skautmi a saleziánskou mládežou je zjavná. Medzi skautmi koluje viac povier, ako napríklad že saleziáni pália pneumatiky a podobne. Saleziáni sa zase smejú zo skautských zvykov, rituálov a našej lásky k prírode. Nesympatie sú zjavné. A pritom majú rovnaký cieľ - vychovávať mládež. Niektorí by už mohli tieto spory urovnať raz a navždy.

Možno si to pomysleli aj páni z európskej únie. No asi nie. To je jedno, podstata je inde. Títo páni dali tomuto roku názov Európsky rok dobrovoľníctva. Saleziáni sa preto v rámci ich projektu.

„Mladí dobrovoľníci o dobrovoľníkoch pre verejnosť“ rozhodli natočiť film.

A jednou takouto sú aj skauti. No a pretože režisérom sa stala skautka Magdaléna Žiaková, Skautskej organizácii sa tam venuje dosť času. Strávili s nami septembrové doobedie pod Zbojníckym hradom pri príležitosti otvorenia skautského roku, vyspovedali naše najmenšie víťatá a nášho, dnes už bývalého zborového vodcu Tvrdása.

Ich filmovanie pokračovalo v októbri v oboch našich klubovniach v Prešove na Sekčove. Rozhovory so skautmi, víťatami a rovermi, zábery z družinoviek a mnoho ďalších možno vidieť v polovici decembra na stanici Lux TV.

Filip

POZVÁNKA

Aké bolo, aké bude? 2004 JAMBOREE 2012

Stredoeurópske skautské jamboree. V roku 1931 sa začala ich šnúra pri oslave 20-teho výročia československého skautingu **Táborom slovanských skautov** v Prahe. Pokračovalo Spale roku 1935 v Poľsku. Nasledovala dlhá prestávka, až prišli Česi s iniciatívou obnoviť zabudnutú tradíciu. Prvým bol Fénix 1997 - Česká republika, Eurocor 1998 - Slovensko, San 1999 - Poľsko, Carpathia 2001 - Maďarsko, Tatrakor 2004 - Slovensko, Orbis 2006 - Česká republika, Silesia 2008 - Poľsko, Concordia 2010 - Maďarsko.....SLOVENSKO 2012

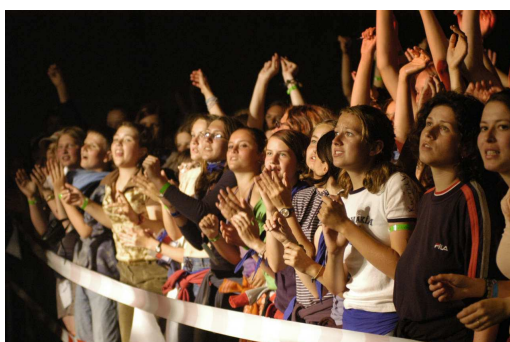
TATRACOR 2004

Leto ktoré bolo pre mnohých mladých ľudí iné ako ostatné. Na 10 dní sa pod slovenskými veľhorami zišlo okolo 2100 skautov. Bratia a sestry zo Slovenska, Česka, Poľska, Maďarska, Švédska, Holandska, Chorvátska, Slovinska a Grécka. Boli sme mladí (mladší ako dnes), plní optimizmu, skautský duch v nás prekopával na všetky strany a TC bol ako otcitnúť sa na skautskej planéte. Na chvíľu sa celá Európa preniesla do Športcampu a Vy ste mali výhodu domáceho poľa. Každý deň kopec aktivít o akých sa nám ani nesnívalo, večer koncerty, posedávanie pri kofole do noci. Dni boli prikrátke aby človek stihol všetko, čo sa dalo stihnúť. Búrka či dážď nás stihli skoro každý deň, ale miesto sťažovania z toho bola ukážka, z čoho vznikla naša hymna.

Malebné zvuky slovenskej fujary signalizovali vysielanie Tatrakoráckeho rádia, ktoré fungovali v čase medzi programovými blokmi. Zlepšovalo nám náladu piesňami na želanie, aktuálnymi informáciami o zmene programu, súťažami, rozhovormi s hosťami a rannými zamysleniami. A to všetko v skautskom štýle. Taktiež vychádzali jamborácke noviny a fungovala aj televízia, ktorá nás vždy večer pobavila tým najlepším, čo sa cez deň stalo. Tri večery boli iné ako ostatné, otvárací, zatvárací a večer národov. Športcamp sa hmýril košelami alebo národnými odevmi, skandovali, spevom a výkrikmi. Jednotlivé národy predviedli čo sa v nich skrýva za talenty a i Slovensko odhalilo kopec šikovných roverov a skautov, proste ochutnávka Európy. A neskutočná energia plynúca z hromady mladých ľudí na jednej kope. Aký bol, taký bol, ubehol. Slovenský Tatrakor.

11.jamboree

V lete 2012 sa Slovensko stane dejiskom ďalšieho zo stredoeurópskych jamboree.

Bude sa konať 11. – 18.8. na Liptove. Na rozdiel od predošlých nás čakajú hneď dve akcie v jednom. Toto leto sa malo konať aj stretnutie vodných skautov – 7. ročník vodáckej akcie Aqua. Informácie o vývoji AQUA programu si už dnes môžete pozrieť na facebooku – 11.Stredoeurópske Jamboree – AQUA Program. (<http://goo.gl/Kzy9n>) Oficiálna stránka jamboree by mala byť spustená 25.11. Nevidím dôvod prečo neísť, skôr ma napadá tisíc argumentov, prečo 11. Stredoeurópske jamboree nesmie chýbať v mojom letnom kalendári. Pre vás aspoň jedenásť dôvodov:

1. **Stačí** prekonať pár kilometrov a stretnúť skautov z celej Európy a možno i okolitého sveta.
2. **Bez** zbytočných kurzov si precvičiť svoje jazykové a komunikačné zručnosti.
3. **Zažiť** MEGA tábor.
4. Vyskúšať si aktivity ktoré by boli na tábore len ťažko realizovateľné.
5. **Ako** suchozemci si s odborníkmi užiť vodný skauting.
6. **Stretnúť** starých známych z celoslovenských akcií.
7. **Užiť** si jamboree za minimum peňazí, lebo je na Slovensku.
8. **Možnosť** načerpať motiváciu a inšpiráciu.
9. **Nie** každému sa pošťastí aspoň raz za život zažiť jamboree ako účastník.
10. **Prispieť** k pozitívnemu prezentovaniu Slovenského skautingu.
11. Byť bohatší o ďalšie akciové tričko alebo šatku.

Ihlička

100 x Scouting

Každá veta je akože v inom jazykuto je vyjadrenie prepojenia skautingu na celom svete

Akordy: E, A, A7, A6, A

E, H7, H7+

1. O taimana, kiri kuki tana

Habzala chee, zial'i ree
Dziny dzuny zula,
afkade pendzas hula,
ping chia chila pong

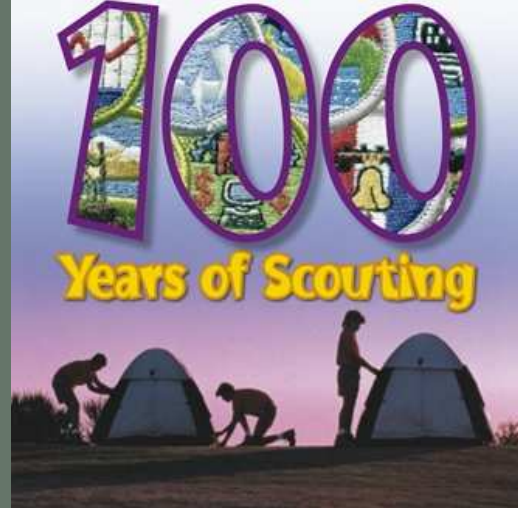
(Tanzania)
(Arabia)
(Bangladeš)
(Romština)
(China)

R: Po svete sa šíri, hnutie (sekta)
menom Skauting! Už 100 rokov
víri, Bi-Pi je náš King, Všetci
mladý podte, pridajte sa k nám,
Vo veľkej rodine, nikdy niesi sám!

2. Ich bezuche main Freund

(Nemecko)
Zdrastvuj malčiky geroj!
(Rusko)
Privitagn School
(Anglicko)
Jonapot Tekut
(Maďarsko)
Peželo Francé, Pakona žeře
(Francúzsko)
Piano quatro trio
(Taliansko)

text a hudba: Falko

R: Po svete sa šíri, hnutie (sekta)
menom Skauting! Už 100 rokov víri,
Bi-Pi je náš King, Všetci mladý
podte, pridajte sa k nám,
Vo veľkej rodine, nikdy niesi sám!

„Brekeke konkurz“

Aj tento rok pránujeme otvorenie už druhého ročníka hudobnej
grdžmy s názvom **Brekeke**.

Na to, aby sa nám to podarilo, potrebujeme Tvoju pomoc!

Hľadáme odvážnych roverov/roverky (prinajhoršom aj neskautev),
ktorí hrajú na *bicie nástroje* alebo *perkusie* alebo *cajon*,
ďalej *gitaristu* a *speváčku*. Nejde nám o to, aby to boli ľudia s
formálnym hudobným vzdelaním - ZUŠ, konzervatórium, hoci by
to bolo super!

Stačí ochota podieľať sa na pokračovaní úspešnej akcie. Ak si sa
našiel/našla v jednom z uvedených pozícií, prosím ozvi sa na mail:
michael.siroky@centrum.sk alebo na **0908447602**, alebo
osobne, keď ma dagde zastihneš - Michael Široký- Gepard.

P.S. hudobný štýl, ktorý budeme hrať závisí od zloženia kapely,
ktorá sa nám podarí zostaviť.

Ahojte,
iste si užívate a vytešujete sa z krásnej jesene, ale ak by ste predsa len
chceli urobiť aj niečo užitočné, tak by som vás rád pozval na
spaľovanie tukov, brigádku v podkroví chaty Kanné.

Veľmi rád by som skôr než napadne sneh, prídu ukrutné mrazy ako v
ruskom filme, zateplil pokrovie na chate. Keďže to však sám
nezvládnem potrebujem aj vašu pomoc.

Kedy ?

a) 11. - 13. november

b) 16. - 20. november

c) 25. - 27. november (dúfam, že nebude potrebný)

Takže ak máte chuť a možnosť prísť, dajte mi vedieť vopred kedy. Nech
sa tam nevyskytneme v jeden deň 20, lebo to si budeme skôr iba
zavádzať.

Peknú jeseň všetkým želá Tammy

Tvoja pomoc pre chatu Kanné!

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada

Termín vydania: NOVEMBER 2011

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Autori článkov:

Ihlička, Mufi, Jeleň Rudolf, Yan, Xavier, Tammy, Falko, Juháska, Filip, Rado Sroka

Grafická & textová úprava:

Yan

Bankové spojenie:

**Tatrabanka, pobočka Prešov, kód banky 1100,
č. účtu 266 671 8114, IČO: 37792725**

Nechodí Ti oblastník?

Nevieš ako prispieť?

Máš nejaké postrehy a tipy?

NAPÍŠ!

[oblastník@scouting.sk](mailto:oblastnik@scouting.sk)

**Ďakujem všetkým spolupracovníkom za skvelých spoločných 10 čísel a keďže ďalšie
číslo je plánované na január 2011, prajem všetkým pokojné a požehnané Vianoce
a príjemný záver roka!**

Yan